

Titel: Brev fra En Ven i Norge.

Citation: "Brev fra En Ven i Norge.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 10*, Morten Hallager, 1772, s. 6. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_010-shoot-w2_010_013_p6_bZONE1249768/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 10

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

—
vare ikke vore Tunger længer bundne som før,
men talede egne patriotisk Fædrene- Landets
Sprog. Vi takkede Gud, og velsignede
Kongen med Høy Kongelige Familie.
Vi opførte Sejers- Musik, og ønskede Arves-
Sønnet Bestandighed, Lykke og Fred! Det
forekommer mig, som alle Nationer maa
spile Øynene ved saa vigtig en Tildragelse
og i ærbødig Respekt ønske os til Lykke, som
et Folk, Gud holder sig nær til med sit reene
Ord, med sin mægtige Frelse! O! den lan-
ge besynderlige Fred vi har haft, hvor er
den ikke Bevist paa Guds Godhed mod
vort kjære Fædrene-Land! Andre vaage
af Frygt, vi sove roeligen; andre sømme i sit
Blod, vi ligge tørre og beskiermede under Al-
magts Vinger. Dette burde gjere os Hien-
somme; Ja gid det endnu var saa vel!
Men ach! mig synes Ufruddet tager over
Haand, og vi ere, midt i Frelsen, saa ubevæ-
gelige som de, der aldrig havde været i Fare!
Det har jeg lagt Merke til, at, eftersom Ryg-
gesløshed har tiltaget, saa har Velsig-
nelse aftaget, og var nu end Ulykken paa det
høieste, saa var vist nok Ondskaben ogsaa paa
det galeste.

Troe mig, vort Saar var snart op-
revet, men bliver ikke saa hastig Lægt.
Gud give Kongen og hans Mand gode
Raad, og forfremme deres Overlæg til Nigert-
nes